

forening, altså af forswarets stampersonel, og også fra de værnepligtiges side. Vi har brug for at få et retspolitisk system i forsaret, som sikrer, at forsaret ikke blot er en stat i staten, men rent faktisk følger de samme retningslinjer for retsprincipper, som vi har i resten af samfundet. Det er også en god dagsorden.

For nu at blive i forswarets regi har vi altså også brug for at få afsluttet Forsvarskommissionens arbejde og få lavet en ny forsvarsordning, som understreger specialisering, arbejdsdeling og udlicitering. Det lyder måske voldsomt, men hr. Peter Duetoft understregede netop for lidt siden nogle af de problemer, vi møder i Finansudvalget, når vi ser, at en byggeadministration – også forswarets byggeadministration – indimellem ikke kan leve op til kravene. Men først og fremmest har vi brug for et nyt nærforsvar, som tager højde for, at Rusland har indført et totalt defensivt forsvar i Østersøområdet.

Vi har også brug for en implementering af udlændingepakken og specielt på integrationsområdet sikkerhed for, at Dansk Flygtningehjælp rent faktisk kan klare sig i en overgangsperiode og tage ansvaret, indtil de så at sige skal ud i fri dressur sammen med andre organisationer. Vi har også brug for at snakke reparationer, og vi har brug for at snakke om den del af miljø- og katastroferammen, som vedrører katastrofeindsats, som i høj grad drejer sig om hjælp i nærområderne og sikrer, at man både i ulandene og Østeuropa kommer over de vanskeligheder, vi alle sammen ved, de har måttet trækkes med, og som også har påvirket os andre. Og endelig har vi ikke mindst brug for at snakke om menneskerettigheder, en øget dansk indsats og etiske spilleregler for det offentlige samarbejde med danske virksomheder i den tredje verden.

Det er en lang dagsorden at tage hul på til efteråret, og vi har brug for at få en lille pause nu. Men jeg vil godt sige, at når høsten er i lade, plejer humøret jo at blive bedre. Så er det svært selv for Venstrebønder at bevare pessimismen, og det harmonerer egentlig godt med, at Folketinget til den tid igen er i arbejdstøjet. Så håber jeg, det er slut med at se rødt og slut med at gå i sort, og så må vi jo se, hvad farve håbet har til den tid. Det må tiden vise.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Nu forstår jeg, at Det Radikale Venstre er vældig godt tilfreds med det resultat, regeringen har opnået med sin røde aftale med SF og Enhedslisten. Det vil sige, at det har været et succeskriterium for Det Radikale Venstre fremover at brandskatte boligejerne og bilejerne, straffe pensionsopsparerne og tillige skade dansk konkurrenceevne.

Jeg hørte også hr. Jørgen Estrup bryste sig af, at regeringen tager pinsepakken og de lavestlønnede. Jeg vil derfor godt bede hr. Jørgen Estrup bekræfte her fra Folketingets talerstol, at hvis man tager højde for de øgede omkostninger, som de grønne afgifter medfører, er der ikke tale om, at det fremover bedre vil kunne betale sig at arbejde for de lavestlønnede, og der er altså ikke noget incitament i pinsepakken, der gør, at det fremover bedre skulle kunne betale sig at være i beskæftigelse frem for på passiv overførselsindkomst. Jeg har forstået, at det netop var et politisk mål for Det Radikale Venstre at opnå det, men det er jo rent faktisk sådan, at med pinsepakken går det i den stik modsatte retning.

Så har jeg et andet spørgsmål, jeg også gerne vil bede hr. Jørgen Estrup svare mig på. Det er sådan, at ifølge den aftale, regeringen har indgået med SF og Enhedslisten, skal der igangsættes et analysearbejde, som vil resultere i, at regeringen pålægger aktiviteterne i Nordsøen en CO₂-afgift. Jeg vil gerne spørge hr. Jørgen Estrup, om den afgift vil blive indført uafhængigt af en selskabsskattelettelse, eller hvordan en CO₂-afgift skal ses helt overordnet betragtet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne sige tak til fru Ulla Tørnæs, ikke mindst for det første spørgsmål.

Fru Ulla Tørnæs var tidligere i dag på talerstolen og sagde bl.a., at der ikke var noget at hente for dem, der var på overførselsindkomst, og for dem, der var på arbejdsmarkedet, var der simpelt hen ikke noget at hente, når de grønne afgifter blev modregnet. Da var jeg selv forhindret i at komme til orde, sådan er reglerne jo herinde.

Jeg vil gerne henvise fru Ulla Tørnæs til en tabel, som jeg ved er sendt over til Skatteudvalget fra skatteministeren den 18. juni, og hvor man netop gennemgår realiteterne. Der er en tabel, hvor en dagpengemodtager med maksi-